

GEMEENTE STAPHORST

Bestemmingsplan Buitengebied, wijzigingsplan Klaas Kloosterweg Oost 130

November 2015

Vastgesteld

Bestemmingsplan Buitengebied, wijzigingsplan Klaas Kloosterweg Oost 130

Plan: Bestemmingsplan Buitengebied, wijzigingsplan Klaas Kloosterweg Oost 130
Plantype: Wijzigingsplan
IMRO-nummer: NL.IMRO.0180.5112015004-VS01
Status: Vastgesteld
Datum: November 2015

*Twentepoort Oost 16a
7609 RG ALMELO*

t. 0546-45 44 66
e. info@bjz.nu
i. www.bjz.nu

TOELICHTING

INHOUDSOPGAVE

HOOFDSTUK 1	INLEIDING	5
1.1	AANLEIDING	5
1.2	LIGGING VAN HET PLANGEBIED	5
1.3	DE BIJ HET PLAN BEHORENDE STUKKEN	6
1.4	HUDIGE PLANOLOGISCHE REGIEM	6
1.5	LEESWIJZER	7
HOOFDSTUK 2	PLANBESCHRIJVING	8
2.1	HUDIGE SITUATIE	8
2.2	TOEKOMSTIGE SITUATIE	9
HOOFDSTUK 3	BELEIDSKADER	10
3.1	RIJKSBELEID	10
3.2	PROVINCIAAL BELEID	12
3.3	GEMEENTELIJK BELEID	18
HOOFDSTUK 4	MILIEU- EN OMGEVINGSASPECTEN	21
4.1	GELUID	21
4.2	BODEMKWALITEIT	21
4.3	LUCHTKWALITEIT	22
4.4	EXTERNE VEILIGHEID	23
4.5	MILIEUZONERING	24
4.6	GEUR	26
4.7	ECOLOGIE	27
4.8	ARCHEOLOGIE & CULTUURHISTORIE	30
HOOFDSTUK 5	WATERASPECTEN	32
5.1	VIGEREND BELEID	32
5.2	WATERPARAGRAAF	33
HOOFDSTUK 6	JURIDISCHE ASPECTEN EN PLANVERANTWOORDING	34
6.1	INLEIDING	34
6.2	OPZET VAN DE REGELS	34
6.3	VERANTWOORDING VAN DE REGELS	35
HOOFDSTUK 7	ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	37
HOOFDSTUK 8	INSPRAAK & VOOROVERLEG	38
8.1	VOOROVERLEG	38
8.2	INSPRAAK	38
8.3	ZIENSWIJZEN	38
BIJLAGEN BIJ DE TOELICHTING	39	
BIJLAGE 1	ARCHEOLOGISCH ONDERZOEK	39
BIJLAGE 2	BEOORDELING REGIOARCHEOLOGIE	39
BIJLAGE 3	WATERTOETSRESULTAAT	39

HOOFDSTUK 1 INLEIDING

1.1 Aanleiding

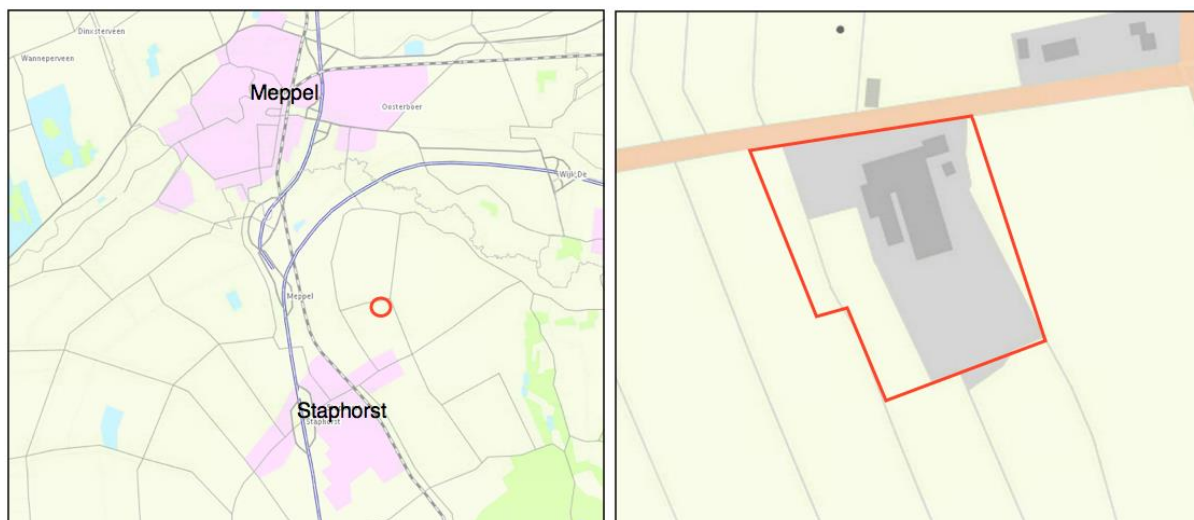
Aan de Klaas Kloosterweg Oost 130 in het buitengebied van Staphorst is een veehouderij gevestigd. Initiatiefnemer is voornemens om het bedrijf uit te breiden om zodoende het bedrijf voldoende toekomstperspectief te bieden. Hiertoe is recent een bestaande stal vervangen door een grotere ligboxenstal. De schaalvergroting die het agrarisch bedrijf momenteel doormaakt brengt met zich mee dat vanuit bedrijfsmatig oogpunt (toezicht en efficiëntie) en toekomstperspectief (huisvesting bedrijfsopvolger) een tweede bedrijfswoning noodzakelijk is. Daarnaast is het realiseren van een werktuigenberging wenselijk om zodoende materieel inpandig te kunnen opslaan.

Op basis van het geldend bestemmingsplan “Buitengebied Staphorst” is het realiseren van bebouwing ten behoeve van het agrarisch bedrijf uitsluitend binnen het bouwvlak toegestaan en mag bij recht één bedrijfswoning bij een agrarisch bedrijf worden gerealiseerd. De beoogde locatie voor de werktuigenberging en de tweede bedrijfswoning is buiten het agrarisch bouwvlak gelegen. Hierdoor is het realiseren van de werktuigenberging niet toegestaan en kan er geen toepassing worden gegeven aan de afwijkingsbevoegdheid (art. 3.4 onder e) ten behoeve van de tweede bedrijfswoning.

Om de gewenste bebouwing te kunnen realiseren is aanpassing van het agrarisch bouwvlak noodzakelijk. In het geldend bestemmingsplan is een wijzigingsbevoegdheid (art. 4.8 onder a) opgenomen op grond waarvan de noodzakelijke wijziging van het bouwvlak – onder een aantal specifieke en algemene voorwaarden – mogelijk kan worden gemaakt. Voorliggend wijzigingsplan geeft invulling aan deze wijzigingsbevoegdheid en toont aan dat wordt voldaan aan de voorwaarden, de algemene toetsingscriteria en in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening.

1.2 Ligging van het plangebied

Het plangebied is gelegen aan Klaas Kloosterweg Oost 130 in het buitengebied van Staphorst. Het plangebied is kadastraal bekend als gemeente Staphorst, sectie AE, nummers 336 (gedeeltelijk) en 625 (gedeeltelijk). In afbeelding 1.1 wordt de ligging van het plangebied ten opzichte van de kernen Staphorst en Meppel en de directe omgeving weergegeven. Voor de exacte begrenzing van het plangebied wordt verwezen naar de verbeelding.

Afbeelding 1.1: Ligging van het plangebied (Bron: Ruimtelijke plannen)

1.3 De bij het plan behorende stukken

Het “Bestemmingsplan buitengebied, wijzigingsplan Klaas Kloosterweg Oost 130” bestaat uit de volgende stukken:

- verbeelding (tek.nr.: NL.IMRO.0180.5112015004-VS01) en een renvooi;
- regels (met bijbehorende bijlage).

Op de verbeelding zijn de (dubbel)bestemmingen van de in het plan begrepen gronden weergegeven. In de regels zijn bepalingen opgenomen om de uitgangspunten van het plan zeker te stellen. Het plan gaat vergezeld van een toelichting. De toelichting geeft een duidelijk beeld van het bestemmingsplan en van de daaraan ten grondslag liggende gedachten maar maakt geen deel uit van het juridisch bindende deel van het bestemmingsplan.

1.4 Huidige planologische regiem

Het plangebied is gelegen binnen de begrenzing van het bestemmingsplan “Buitengebied Staphorst”. Dit bestemmingsplan is op 25 juni 2013 vastgesteld door de gemeenteraad van Staphorst. In afbeelding 1.2 is een uitsnede van de verbeelding van het geldend bestemmingsplan weergegeven. Hierin is het plangebied globaal weergegeven met een rode contour, voor de exacte begrenzing wordt verwezen naar de verbeelding.

Afbeelding 1.2: Uitsnede verbeelding bestemmingsplan “Buitengebied Staphorst” (Bron: Ruimtelijke plannen)

De gronden in het plangebied zijn bestemd als ‘Agrarisch met waarden – Elzensingellandschap’. Gronden met deze bestemming zijn onder meer bedoeld voor agrarische cultuurgrond, een grondgebonden agrarisch bedrijf, dagrecreatief medegebruik en het behoud, de bescherming en/of het herstel van de landschappelijke en natuurlijke waarden.

Het plangebied kent tevens de dubbelbestemmingen ‘Waarde – Archeologie 3’ (noord- en zuidzijde van het plangebied) en ‘Waarde – Archeologie 6’. Deze dubbelbestemmingen voorzien in het behoud en de bescherming van de gebieden met een respectievelijk hoge en lage archeologische verwachtingswaarde. Voor gebieden met een lage archeologische verwachtingswaarde geldt dat bij bodemversturende activiteiten dieper dan 0,4 meter en met een oppervlakte groter dan 15.000 m² een archeologisch onderzoek vereist is. Voor

gebieden met een hoge archeologische verwachtingswaarde geldt een onderzoeksverplichting bij bodemversturende activiteiten dieper dan 0,5 meter en met een oppervlakte groter dan 100 m².

De gewenste bebouwing is buiten het geldende bouwvlak gesitueerd. Met voorliggend wijzigingsplan wordt toepassing gegeven aan de wijzigingsbevoegdheid als bedoeld in artikel 4.8 onder a van het bestemmingsplan. De vorm van het agrarisch bouwvlak wordt gewijzigd zodat de locatie van de gewenste bebouwing binnen het bouwvlak komt te liggen. De wijzigingsbevoegdheid kent een aantal voorwaarden en algemene toetsingscriteria waaraan voldaan moet worden. In paragraaf 4.3.2 wordt aangetoond dat aan deze voorwaarden en de algemene toetsingscriteria wordt voldaan.

1.5 Leeswijzer

Na deze inleiding wordt in hoofdstuk 2 een beschrijving gegeven van de huidige situatie van het plangebied en de toekomstige situatie.

In hoofdstuk 3 wordt ingegaan op het beleidskader. Hierin wordt het beleid van het Rijk, de provincie Overijssel en de gemeente Staphorst beschreven.

In hoofdstuk 4 passeren alle relevante milieu- en omgevingsaspecten de revue.

Hoofdstuk 5 gaat in op de wateraspecten waaronder de watertoets.

In de hoofdstukken 6 en 7 wordt respectievelijk ingegaan op de juridische aspecten/planverantwoording en de economische uitvoerbaarheid van het project.

Hoofdstuk 8 gaat in op de inspraak en het vooroverleg.

HOOFDSTUK 2 PLANBESCHRIJVING

2.1 Huidige situatie

Het plangebied is gelegen aan de Klaas Kloosterweg Oost 130 in het buitengebied van Staphorst. Het plangebied wordt aan de noordzijde begrensd door de Klaas Kloosterweg Oost. Aan de overige zijden is het plangebied omgeven door onbebouwd agrarisch in gebruik zijnde gronden. In afbeelding 2.1 is een luchtfoto opgenomen met daarin indicatief het plangebied in relatie tot de directe omgeving. Opgemerkt wordt dat de uitbreiding van de ligboxenstal indicatief is aangegeven.

Afbeelding 2.1: Huidige situatie plangebied (Bron: Bing Maps)

De functionele structuur van de omgeving van het plangebied bestaat voornamelijk uit verspreid liggende agrarische bedrijven en erven met burgerwoningen. Het plangebied bestaat uit het bestaand agrarisch bedrijfsperceel en ter plaatse van de beoogde nieuwbouwlocatie uit onbebouwde agrarische gronden.

Het bestaande erf is veelal functioneel ingericht ten behoeve van het agrarisch bedrijf. Op het voorerf bevindt zich de bedrijfswoning met daarnaast en -achter een grote ligboxenstal. Naast deze bebouwing zijn er op het erf enkele kuilplaten aanwezig en rondom de bebouwing is sprake van erfverharding. Het overige deel van het plangebied is ingericht als agrarische cultuurgrond/weiland en een klein gedeelte wordt gebruikt als tuin behorende bij de bedrijfswoning. Het erf wordt aan de noordzijde ontsloten via drie in- en uitritten op de Klaas Kloosterweg Oost.

De foto's in afbeelding 2.2 geven een beeld van de huidige situatie op het bestaande erf. Links is de bedrijfswoning weergegeven en rechts de ligboxenstal voordat de verbouw heeft plaatsgevonden.

Afbeelding 2.2: Foto's huidige situatie plangebied (Bron: Google Street View).

2.2 Toekomstige situatie

Zoals reeds beschreven in de aanleiding is initiatiefnemer voornemens om het agrarisch bedrijf uit te breiden om het bedrijf voldoende toekomstperspectief te bieden. De concrete ontwikkeling bestaat uit de bouw van een werktuigenberging om materieel in pandig te kunnen opslaan en een tweede bedrijfswoning ten behoeve van toezicht en efficiëntie. Dit wijzigingsplan voorziet in een aanpassing van de vorm van het agrarisch bouwvlak, waardoor het mogelijk wordt om de werktuigenberging te realiseren. De locatie voor de tweede bedrijfswoning komt door deze wijziging tevens binnen het bouwvlak te liggen. Hierdoor wordt het mogelijk om toepassing te geven aan de afwijkingsbevoegdheid waarmee de tweede bedrijfswoning, onder voorwaarden, kan worden gebouwd.

2.2.1 Verkeer en parkeren

Dit wijzigingsplan voorziet in de wijziging van de vorm van het agrarisch bouwvlak. Van een vergroting en extra bebouwingsmogelijkheden is geen sprake, waardoor vanuit planologisch oogpunt geen toename is van verkeersbewegingen of parkeerbehoefte. Vanuit verkeerskundig oogpunt zijn er geen bezwaren tegen dit wijzigingsplan.

HOOFDSTUK 3 BELEIDSKADER

Dit hoofdstuk beschrijft, voor zover van belang, het rijks-, provinciaal- en gemeentelijk beleid. Naast de belangrijkste algemene uitgangspunten worden de specifieke voor dit plangebied geldende uitgangspunten weergegeven.

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

3.1.1.1 Algemeen

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte is op 13 maart 2012 vastgesteld. De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) geeft een totaalbeeld van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau en vervangt de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de MobiliteitsAanpak en de Structuurvisie voor de Snelwgomgeving. Tevens vervangt het een aantal ruimtelijke doelen en uitspraken in onder andere de Agenda Landschap en de Agenda Vitaal Platteland. Daarmee wordt de SVIR het kader voor thematische of gebiedsgerichte uitwerkingen van rijksbeleid met ruimtelijke consequenties.

3.1.1.2 Rijksdoelen en regionale opgaven

In de SVIR heeft het Rijk drie rijksdoelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- Het verbeteren, instandhouden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor de drie rijksdoelen worden de 13 onderwerpen van nationaal belang benoemd. Hiermee geeft het Rijk aan waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken. Buiten deze nationale belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid.

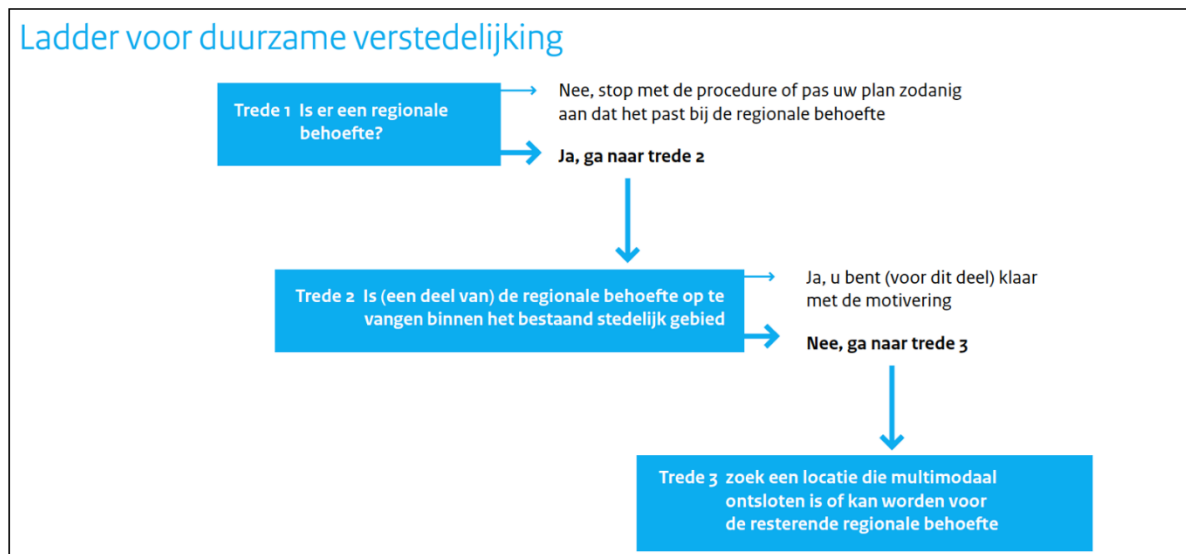
De drie hoofddoelen van het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid kennen nationale opgaven die regionaal neerslaan. Opgaven van nationaal belang in Oost-Nederland (de provincies Gelderland en Overijssel) zijn:

- Het waar nodig verbeteren van de internationale achterlandverbindingen (weg, spoor en vaarwegen) die door Oost Nederland lopen. Dit onder andere ten behoeve van de mainports Rotterdam en Schiphol;
- Het formuleren van een integrale strategie voor het totale rivierengebied van Maas en Rijn (takken (Waal, Nederrijn, Lek en de IJssel, deelprogramma rivieren van het Deltaprogramma) en de IJsselvelddelta (deelprogramma's zoetwater en rivieren) voor waterveiligheid in combinatie met bereikbaarheid, ruimtelijke kwaliteit, natuur, economische ontwikkeling en woningbouw;
- Het tot stand brengen en beschermen van de (herijkte) EHS, inclusief de Natura 2000 gebieden (zoals de Veluwe);
- Het robuust en compleet maken van het hoofdenrgienetwerk (380 kV), onder andere door het aanwijzen van het tracé voor aansluiting op het Duitse hoogspanningsnet.

3.1.1.3 Ladder voor duurzame verstedelijking

In de SVIR wordt de ladder voor duurzame verstedelijking geïntroduceerd. Deze ladder is per 1 oktober 2012 als motiveringseis in het Besluit ruimtelijke ordening (artikel 3.1.6, lid 2) opgenomen. Doel van de ladder voor

duurzame verstedelijking is een goede ruimtelijke ordening door een optimale benutting van de ruimte in stedelijke gebieden. Hierbij dient de behoefte aan een stedelijke ontwikkeling te worden aangetoond. De ladder kent drie treden die achter elkaar worden doorlopen.

Afbeelding 3.1: Ladder voor duurzame verstedelijking (Bron: Ministerie van Infrastructuur en Milieu)

Teneinde een ontwikkeling adequaat te kunnen toetsen aan de ladder is het noodzakelijk inzicht te geven in de in afbeelding 3.1 genoemde begrippen ‘regionale behoefte’ en ‘bestaand stedelijk gebied’.

2.1 Regionale behoefte

Uit de nota van toelichting behorende bij artikel 3.1.6 Bro (Staatsblad 2012, 388, pp. 49-50) blijkt dat met regionale behoefte niet per se wordt bedoeld op een bovengemeentelijke behoefte (regionaal in de zin van meerdere gemeenten omvattende). Centraal staat een passend regionaal schaalniveau; in geval van een lokale ontwikkeling kan het daarom ook gaan om een lokale (binnen de gemeente) vallende behoefte. Een dergelijke behoefte kan dan worden gezien als “regionale behoefte” zoals bedoeld in artikel 3.1.6 lid 2 Bro.

2.2 Bestaand stedelijk gebied

De ruimtevraag moet bij voorkeur worden opgevangen in het bestaand stedelijk gebied. Op basis van gebiedsspecifieke situatie dient bepaald te worden wat wordt ervaren als stedelijk gebied.

In de Bro is in artikel 1.1.1 een definitie opgenomen voor *bestaand stedelijk gebied*. De definitie luidt: ‘bestaand stedenbouwkundig samenstel van bebouwing ten behoeve van wonen, dienstverlening, bedrijvigheid, detailhandel en horeca, alsmede de daarbij behorende openbare of sociaal culturele voorzieningen, stedelijk groen en infrastructuur’.

3.1.2 Toetsing van het initiatief aan de uitgangspunten van het rijksbeleid

Het rijksbeleid laat zich niet uit over ontwikkelingen van een dergelijke lokale omvang. Wat betreft de ‘Ladder voor duurzame verstedelijking’ wordt opgemerkt dat het begrip ‘stedelijke ontwikkeling’ (art. 1.1.1 Bro) als volgt is gedefinieerd: *ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen*. Gelet op de aard van de ontwikkeling, het wijzigen van een agrarisch bouwvlak, is van een stedelijke ontwikkeling geenszins sprake.

Geconcludeerd wordt dat dit wijzigingsplan niet in strijd is met het rijksbeleid.

3.2 Provinciaal beleid

Het provinciaal beleid is verwoord in tal van plannen. Het belangrijkste plan betreft de Omgevingsvisie Overijssel en de daarbij behorende Omgevingsverordening Overijssel.

3.2.1 Uitgangspunten van de Omgevingsvisie Overijssel

De Omgevingsvisie Overijssel is het integrale provinciale beleidsplan voor de fysieke leefomgeving van Overijssel. In 2009 is de Omgevingsvisie en -verordening 2009 vastgesteld. Naar aanleiding van monitoring en evaluaties is de Omgevingsvisie en -verordening op onderdelen geactualiseerd. De Actualisatie Omgevingsvisie en -verordening is op 3 juli 2013 vastgesteld door Provinciale Staten en is op 1 september 2013 in werking getreden.

Leidende thema's voor de Omgevingsvisie zijn:

- Duurzaamheid;
- Ruimtelijke kwaliteit.

3.2.2 Omgevingsverordening Overijssel

De provincie beschikt over een palet aan instrumenten waarmee zij haar ambities realiseert. Het gaat er daarbij om steeds de meest optimale mix van instrumenten toe te passen, zodat effectief en efficiënt resultaat wordt geboekt voor alle ambities en doelstellingen van de Omgevingsvisie. De keuze voor inzet van deze instrumenten is bepaald aan de hand van een aantal criteria. In de Omgevingsvisie is bij elke beleidsambitie een realisatieschema opgenomen waarin is aangegeven welke instrumenten de provincie zal inzetten om de verschillende onderwerpen van provinciaal belang te realiseren.

Eén van de instrumenten om het beleid uit de Omgevingsvisie te laten doorwerken is de Omgevingsverordening Overijssel. De Omgevingsverordening is het provinciaal juridisch instrument dat wordt ingezet voor die onderwerpen waarvoor de provincie eraan hecht dat de doorwerking van het beleid van de Omgevingsvisie juridisch geborgd is.

3.2.3 Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel

De opgaven, kansen, beleidsambities en ruimtelijke kwaliteitsambities voor de provincie zijn in de Omgevingsvisie Overijssel geschetst in ontwikkelingsperspectieven voor de groene omgeving en stedelijke omgeving.

Om de ambities van de provincie waar te maken, bevat de Omgevingsvisie een uitvoeringsmodel. Dit model is gebaseerd op drie niveaus, te weten:

1. generieke beleidskeuzes;
2. ontwikkelingsperspectieven;
3. gebiedskenmerken.

Deze begrippen worden hieronder nader toegelicht.

3.2.3.1 Generieke beleidskeuzes

Generieke beleidskeuzes zijn keuzes die bepalend zijn voor de vraag of ontwikkelingen nodig dan wel mogelijk zijn. In deze fase wordt beoordeeld of er sprake is van een behoefte aan een bepaalde voorziening. Ook wordt in deze fase de zgn. 'SER-ladder' gehanteerd. Deze komt er kort gezegd op neer dat eerst bestaande bebouwing en herstructurering worden benut, voordat er uitbreiding kan plaatsvinden.

Andere generieke beleidskeuzes betreffen de reserveringen voor waterveiligheid, randvoorwaarden voor externe veiligheid, grondwaterbeschermingsgebieden, bescherming van de ondergrond (aardkundige en archeologische waarden), landbouwontwikkelingsgebieden voor intensieve veehouderij, begrenzing van

Nationale Landschappen, Natura 2000-gebieden, Ecologische Hoofdstructuur en verbindingzones etc. De generieke beleidskeuzes zijn veelal normstellend.

3.2.3.2 Ontwikkelingsperspectieven

Als uit de beoordeling in het kader van de generieke beleidskeuzes blijkt dat de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling aanvaardbaar is, vindt een toets plaats aan de ontwikkelingsperspectieven. In de Omgevingsvisie is een spectrum van zes ontwikkelperspectieven beschreven voor de groene en stedelijke omgeving. Met dit spectrum geeft de provincie ruimte voor het realiseren van de in de visie beschreven beleids- en kwaliteitsambities.

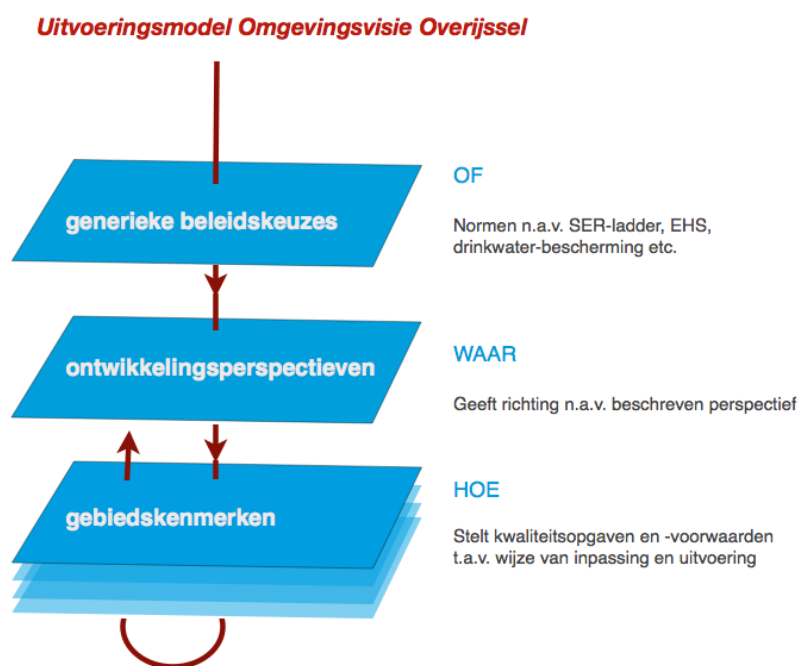
De ontwikkelperspectieven geven richting aan wat waar ontwikkeld zou kunnen worden. Daar waar generieke beleidskeuzes een geografische begrenzing hebben, zijn ze consistent doorvertaald in de ontwikkelingsperspectieven. De ontwikkelingsperspectieven zijn richtinggevend en bieden de nodige flexibiliteit voor de toekomst.

3.2.3.3 Gebiedskennmerken

Op basis van gebiedskennmerken in vier lagen (natuurlijke laag, laag van het agrarisch cultuurlandschap, stedelijke laag en lust- en leisurelaag) gelden specifieke kwaliteitsvoorwaarden en –opgaven voor ruimtelijke ontwikkelingen. Het is de vraag ‘hoe’ een ontwikkeling invulling krijgt.

Aan de hand van de drie genoemde niveaus kan worden gezien of een ruimtelijke ontwikkeling mogelijk is en er behoefte aan is, waar het past in de ontwikkelingsvisie en hoe het uitgevoerd kan worden.

Afbeelding 3.2. geeft dit schematisch weer.

Afbeelding 3.2: Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel (Bron: Provincie Overijssel)

3.2.4 Toetsing van het initiatief aan het Uitvoeringsmodel van de Omgevingsvisie Overijssel

Indien het concrete initiatief wordt getoetst aan het Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel ontstaat globaal het volgende beeld.

3.2.4.1 Generieke beleidskeuzes

In het voorliggende geval is bij de afweging in de eerste fase, de ‘generieke beleidskeuzes’, onder andere artikel 2.1.4 (Principes van zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik) en artikel 2.1.5 (Ruimtelijke kwaliteit) van de Omgevingsverordening Overijssel van belang. Dit wordt hieronder nader toegelicht. Opgemerkt wordt dat in voorliggend geval het bouwvlak niet wordt vergroot, maar uitsluitend van vorm wordt gewijzigd. De Kwaliteitsimpuls Groene Omgeving (KGO) is dan ook niet van toepassing.

Artikel 2.1.4 Principes van zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik

Bestemmingsplannen voorzien uitsluitend in andere dan stedelijke ontwikkelingen die een extra ruimtebeslag door bouwen en verhardens leggen op de groene omgeving wanneer aannemelijk is gemaakt:

- dat (her)benutting van bestaande bebouwing in de groene omgeving in redelijkheid niet mogelijk is;
- dat mogelijkheden voor combinatie van functies op bestaande erven optimaal zijn benut.

Toetsing van het initiatief aan artikel 2.1.4 van de Omgevingsverordening Overijssel

Het wijzigen van de vorm van het agrarisch bouwvlak is noodzakelijk om de gewenste bebouwing te kunnen realiseren. Dit wijzigingsplan voorziet niet in een vergroting van het bouwvlak. Van extra ruimtebeslag op de groene omgeving is geenszins sprake. Voorliggend wijzigingsplan is in overeenstemming met artikel 2.1.4 uit de Omgevingsverordening Overijssel.

Artikel 2.1.5 Ruimtelijke kwaliteit

Nieuwe ontwikkelingen in bestemmingsplannen kunnen mogelijk worden gemaakt indien deze de ruimtelijke kwaliteit versterken en wordt gemotiveerd dat de ontwikkeling past binnen het geldende ontwikkelingsperspectief.

Toetsing van het initiatief aan artikel 2.1.5 van de Omgevingsverordening Overijssel

Voorliggend wijzigingsplan voorziet enkel in de wijziging van de vorm van het agrarisch bouwvlak. De inrichting van het erf wordt gekoppeld aan de aanvraag omgevingsvergunning voor de tweede bedrijfswoning. Het gewijzigde bouwvlak voorziet in de gewenste ruimte daarvoor.

Bij de overige afwegingen in de eerste fase “generieke beleidskeuzes” zijn er verder geen aspecten die bijzondere aandacht verdienen.

3.2.4.2 Ontwikkelingsperspectieven

Het plangebied is op basis van de ontwikkelingsperspectievenkaart gelegen in het ontwikkelingsperspectief “Buitengebied accent productie – schoonheid van de moderne landbouw”. In afbeelding 3.3 is een uitsnede van de perspectievenkaart behorende bij de Omgevingsvisie opgenomen en het plangebied aangeven.

Afbeelding 3.3: Uitsnede ontwikkelingsperspectievenkaart Omgevingsvisie Overijssel (Bron: Provincie Overijssel)

“Buitengebied accent productie - schoonheid van de moderne landbouw”

Dit betreffen gebieden die bijdragen aan de kwaliteit van de grote open cultuurlandschappen waar verdere modernisering en schaalvergroting van de landbouw royaal de ruimte krijgt. Dit ontwikkelingsperspectief omvat de gebieden waar het ruimtelijk raamwerk van lanen, waterlopen, lintbebouwingen en bosstroken optimaal in harmonie zijn met deze schaalvergroting. De kwaliteitsambitie is om de diverse landschappen herkenbaar te houden ten opzichte van elkaar en verschillen en contrasten binnen deze landschappen te accentueren.

Toetsing van het initiatief aan het “Ontwikkelingsperspectief”

Gebieden met een dergelijk ontwikkelingsperspectief zijn primair bedoeld voor de landbouw. In dit geval is sprake van een wijziging van een bestaand agrarisch bouwvlak ten behoeve van ontwikkeling van het agrarisch bedrijf. Het voornemen is noodzakelijk voor een toekomstbestendige bedrijfsvoering. Opgemerkt wordt dat het niet gaat om vergroting van het agrarisch bouwvlak, maar om wijziging van de vorm van het bouwvlak. De ontwikkeling brengt geen belemmering met zich mee ten aanzien van de bedrijfsvoering van omliggende (agrarische) bedrijven. Het initiatief draagt bij aan de economische vitaliteit van het buitengebied. De ontwikkeling en landschapsinrichting sluiten aan bij het landschap. Daarmee sluit het initiatief goed aan bij de uitgangspunten van het “Ontwikkelingsperspectief”.

3.2.4.3 Gebiedskenmerken

Op basis van gebiedskenmerken in vier lagen (natuurlijke laag, laag van het agrarisch-cultuurlandschap, stedelijke laag en lust- en leisurelaag) gelden specifieke kwaliteitsvoorwaarden en -opgaven voor ruimtelijke ontwikkelingen.

1. De “Natuurlijke laag”

Overijssel bestaat uit een rijk en gevarieerd spectrum aan natuurlijke landschappen. Deze vormen de basis voor het gehele grondgebied van Overijssel. Het beter afstemmen van ruimtelijke ontwikkelingen op de natuurlijke laag kan ervoor zorgen dat de natuurlijke kwaliteiten van de provincie weer mede beeldbepalend worden. Ook in steden en dorpen bij voorbeeld in nieuwe waterrijke woonmilieus en nieuwe natuur in stad en dorp. Het plangebied is op de gebiedskenmerkenkaart de “Natuurlijke laag” aangeduid met het gebiedstype “Dekzandvlakte en rugen”, zie afbeelding 3.4.

Afbeelding 3.4: Natuurlijke laag "Dekzandvlakte en ruggen" (Bron: Provincie Overijssel)

'Dekzandvlakte en ruggen'

De dekzandgronden beslaan een groot gedeelte van de oppervlakte van de provincie. Na de ijstijden bleef er in grote delen een reliëfrijk – door de wind gevormd – zandlandschap achter, dat gekenmerkt wordt door relatief grote verschillen tussen hoog/droog en laag/nat gebied. Soms vlak bij elkaar, soms verder van elkaar verwijderd. De ambitie is de natuurlijke verschillen tussen hoog en laag en tussen droog en nat functioneel meer sturend en beleefbaar te maken. Dit kan bijvoorbeeld door een meer natuurlijk watersysteem, door beplanting met 'natuurlijke' soorten en door de (strekkings)richting van het landschap te benutten in gebiedsontwerpen.

Toetsing van het initiatief aan de "Natuurlijke laag"

Op de locatie van het plangebied zijn de kenmerken van het oorspronkelijke landschap nauwelijks meer waarneembaar. Dit komt hoofdzakelijk doordat het gebied in cultuur is gebracht ten behoeve van de landbouw. Geconcludeerd wordt dat de gebiedskenmerken van de 'Natuurlijke laag' geen belemmering vormen voor dit wijzigingsplan.

2. De "Laag van het agrarisch cultuurlandschap"

In het agrarisch cultuurlandschap gaat het er altijd om dat de mens inspeelt op de natuurlijke omstandigheden en die ten nutte maakt. Hierbij hebben nooit ideeën over schoonheid een rol gespeeld. Wel zijn we ze in de loop van de tijd gaan waarderen om hun ruimtelijke kwaliteiten. Vooral herkenbaarheid, contrast en afwisseling worden gewaardeerd. De ambitie is gericht op het voortbouwen aan de kenmerkende structuren van de agrarische cultuurlandschappen door óf versterking óf behoud óf ontwikkeling of een combinatie hiervan. Het plangebied is op de gebiedskenmerkenkaart de "Laag van het agrarisch cultuurlandschap" aangeduid met het gebiedstype "Jonge heide- en broekontginningslandschap", zie afbeelding 3.5.

Afbeelding 3.5: Laag van het agrarisch cultuurlandschap: 'Jonge heide- en broekontginningslandschap' (Bron: Provincie Overijssel)

'Jonge heide- en broekontginningslandschap'

Veel heidegebieden en nattere delen van het landschap zijn ontgonnen en/of vergaand ontwaterd. Daarmee is een nieuw landschap ontstaan. De dragende lineaire structuren van lanen, bosstroken, waterlopen, ontginningslinten met erven en de kenmerkende grote ruimtematen bepalen nu het beeld. Als ontwikkelingen plaatsvinden in de agrarische ontginningslandschappen, dan dragen deze bij aan behoud en versterking van de dragende lineaire structuren en de kenmerkende ruimtematen.

Toetsing van het initiatief aan de "Laag van het agrarisch cultuurlandschap"

Voorliggend wijzigingsplan voorziet enkel in de wijziging van de vorm van het agrarisch bouwvlak. Er worden geen extra bebouwingsmogelijkheden mogelijk gemaakt. Er is dan ook geen sprake van aantasting van de uitgangspunten van de 'Laag van het agrarisch cultuurlandschap'.

3. De "Lust en Leisurelaag"

De lust & leisurelaag is het domein van de belevenis, de betekenis en identiteit. Het voegt kenmerken toe als landgoederen, recreatieparken, recreatieve routes maar benut ook vooral de kwaliteit van de andere drie lagen. Het maakt ze beleefbaar en tot een belevenis. Het belevenisaspect wordt een steeds belangrijke pijler onder het ruimtelijk kwaliteitsbeleid.

De ambitie is gericht op sterke ruimtelijke identiteiten als motor voor gebiedsontwikkeling. Het gaat er om beleving, betekenis en kwaliteit van de omgeving te versterken en de beleefbaarheid en toegankelijkheid van het landschap te vergroten. Het plangebied heeft op de gebiedskenmerkenkaart de "Lust- en leisurelaag" de aanduiding 'Donkerte'.

'Donkerte'

Lichte gebieden geven een beeld van economische dynamiek; zoals de steden en dorpen, de snelwegen, de kassengebieden, attractieparken en grote bedrijventerreinen. De donkere gebieden geven daarentegen een indicatie van het rustige buitengebied van Overijssel. Het zijn relatief luwe en dunbevolkte gebieden met een lage gebruiksdruk. De ambitie is gericht op het koesteren van donkerte als kwaliteit. Het streven is gericht op het handhaven van de donkerte en, waar mogelijk, de gebieden bij ontwikkelingen nog donkerder te maken.

De richting van de sturing is gericht op het minimaal toelaten van kunstlicht. Het vereist het selectief inzetten en 'richten' van kunstlicht en het vermijden van onnodig kunstlicht bij ontwikkelingen. De kansen hiervoor doen zich met name voor bij ontwikkelingen die een grote invloed hebben op het aspect donkerte, zoals grotere woon- en werklocaties en wegen. Ook de projectering van passages van auto(snel)wegen en regionale wegen speelt daarbij een grote rol vanwege het feit dat op- en afritten veelal leiden tot stedelijke ontwikkelingen.

Toetsing van het initiatief aan de "Lust- en leisurelaag"

De ontwikkeling brengt geen onevenredige toename van kunstlicht met zich mee. Daarnaast zijn er in de omgevingsvisie en –verordening geen specifieke normen opgenomen waaraan dient te worden getoetst. Er zal wel, waar mogelijk, spaarzaam worden omgegaan met buitenverlichting. Dit brengt met zich mee dat in de in dit wijzigingsplan besloten ontwikkeling voldoende rekening wordt gehouden met de uitgangspunten uit de "Lust- en leisurelaag".

4. De "Stedelijke laag"

Het plangebied heeft op de gebiedskenmerkenkaart de "Stedelijke laag" geen bijzondere eigenschappen. Het gebiedskenmerk kan buiten beschouwing worden gelaten.

3.2.5 Conclusie toetsing aan het provinciaal beleid

Geconcludeerd kan worden dat de in dit voorliggende wijzigingsplan besloten ruimtelijke ontwikkeling in overeenstemming is met het in de Omgevingsvisie Overijssel verwoorde en in de Omgevingsverordening verankerde provinciaal ruimtelijk beleid.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 Kadernota Buitengebied

3.3.1.1 Algemeen

De gemeente Staphorst gebruikt de kadernota Buitengebied als integraal afwegingskader bij nieuwe ontwikkelingen. Hierdoor krijgt de gemeente meer grip op de gewenste ruimtelijke, economische en maatschappelijke ontwikkelingen en de uitvoering en de financiering daarvan. Van belang wordt geacht dat enerzijds ruimte wordt geboden aan nieuwe ontwikkelingen en anderzijds het unieke landschap in voldoende mate wordt beschermd. Uitgangspunt is dan ook dat het landschap kaderstellend is bij ruimtelijke ontwikkelingen.

3.3.1.2 Landschap

De structuur en het beeld van een landschap worden in hoge mate bepaald door de manier waarop het landschap is ontgonnen. Het huidige landschap is dan ook grotendeels door de bewoners gevormd, die daarbij gedwongen waren uit te gaan van het aanwezige abiotische patroon.

Randvoorwaarden ten aanzien van de (ontwikkelings)mogelijkheden voor de functies in het buitengebied vloeien in belangrijke mate voort uit het landschap van Staphorst. Dit met het oog op de aanwezige waardevolle kenmerken en het in stand houden en versterken van de landschappelijke verscheidenheid. Met inachtneming van deze randvoorwaarden krijgen de landbouw en de natuur de ruimte om zich verder te ontwikkelen. De ontwikkeling van de andere functies, zoals wonen, niet-agrarische bedrijvigheid, recreatie, etc., mag niet ten koste gaan van het landschap.

Nieuwe ontwikkelingen in het buitengebied van Staphorst zullen worden getoetst aan de verschillende landschappelijke eenheden en de bijbehorende karakteristieken.

3.3.1.3 Landbouw

Het buitengebied van Staphorst is hoofdzakelijk in gebruik als agrarisch gebied. Landbouw is in de gemeente Staphorst dan ook een belangrijke pijler voor de economie. Zo'n 18 % van de beroepsbevolking is werkzaam in de landbouw. Ontwikkeling en behoud van deze sector zijn daarom speerpunten van het gemeentelijk beleid.

In de landbouw zijn twee ontwikkelingsrichtingen zichtbaar:

- schaalvergroting naar gespecialiseerde landbouw met grote bedrijven, onlosmakelijk verbonden met een verdergaande afname van het aantal agrarische bedrijven;
- verbreding en verdieping, waarbij een nieuwe tak of niet-agrarisch product aan de landbouwkundige bedrijfsvoering wordt toegevoegd of waarbij aan de agrarische producten op bedrijfsniveau een meerwaarde wordt toegevoegd.

3.3.1.4 Wonen en werken

Verspreid over de gemeente komen kleinere en grotere, niet-agrarische ondernemingen voor zoals autohandelaren, transportbedrijven, maneges, restaurants, etc. De Staphorster kent een grote ondernemingszin en is in de regel een harde werker. Zo zijn veel kleine bedrijven uitgegroeid tot bedrijven met (inter)nationale allure. Om het karakter van het buitengebied te behouden en te versterken zullen nieuwe ontwikkelingen moeten aansluiten bij de hoofdstructuur.

3.3.1.5 Toetsing van het initiatief aan het 'Kadernota Buitengebied'

De aanpassing van het agrarisch bouwvlak waardoor verdere ontwikkelingsmogelijkheden worden geboden aan de veehouderij is in overeenstemming met de kadernota. Het plan draagt bij aan de versterking van de economische vitaliteit van het buitengebied van Staphorst. Gesteld wordt dat de ontwikkeling bijdraagt aan de uitgangspunten uit de Kadernota Buitengebied.

3.3.2 Bestemmingsplan Buitengebied

3.3.2.1 Algemeen

Het 'Bestemmingsplan Buitengebied Staphorst' is vastgesteld op 25 juni 2013 door de gemeenteraad en omvat de planologisch-juridische regeling voor het landelijk gebied van de gemeente Staphorst. Dit bestemmingsplan biedt, binnen de randvoorwaarden die gelden vanuit onder meer het landschap, milieu, water en cultuurhistorie, ontwikkelingsruimte aan bestaande functies en speelt daarnaast in op toekomstige of mogelijk gewenste ontwikkelingen. Gewenste ontwikkelingen kunnen, naast het bij recht toegestane, gerealiseerd worden middels afwijkingen en wijzigingsbevoegdheden.

3.3.2.2 Voorwaarden wijzigingsbevoegdheid

Zoals reeds aangeven in paragraaf 1.4 wordt met dit plan de wijzigingsbevoegdheid (lid 4.8 onder a) toegepast. Hierna worden de voorwaarden voor deze wijzigingsbevoegdheid en de algemene toetsingscriteria voor afwijkings- en wijzigingsbevoegdheden getoetst.

Voorwaarden Art. 4.8 onder a van 'Bestemmingsplan Buitengebied Staphorst'

Burgemeester en wethouders kunnen het plan wijzigen in die zin dat:

a. de situering en vorm van het agrarisch bouwvlak wordt gewijzigd, mits:

- 1. de totale oppervlakte van het bouwvlak gelijk blijft;*
- 2. de mest- en milieuwetgeving dit mogelijk maken;*
- 3. de wijziging noodzakelijk is voor een doelmatige bedrijfsvoering;*
- 4. de bedrijfsvoering en ontwikkelingsmogelijkheden van de omliggende (agrarische) bedrijven niet onevenredig worden beperkt;*
- 5. de gebruiksmogelijkheden van de omliggende gronden niet onevenredig worden geschaad.*

Toetsing aan de voorwaarden Art. 4.8 onder a van 'Bestemmingsplan Buitengebied Staphorst'

a. De vorm van het bouwvlak wordt met dit plan gewijzigd zoals weergegeven op de verbeelding.

1. De totale oppervlakte van het bouwvlak neemt door de uitvoering van dit plan niet toe. In de nieuwe situatie heeft het bouwvlak dezelfde oppervlakte als in de huidige situatie. Het bouwvlak wordt aan de westzijde uitgebreid en aan de oostzijde wordt het bouwvlak verkleint.
2. Toetsing aan milieu- en omgevingsaspecten vindt plaats in hoofdstuk 4. Hier wordt geconcludeerd dat het plan vanuit mest- en milieuwetgeving uitvoerbaar is.
3. Bestaande bebouwing is in gebruik ten behoeve van de bedrijfsvoering. Verdere intensivering van dat gebruik is niet mogelijk. Tevens zijn er geen bestaande locaties in de omgeving beschikbaar en dit zou vanuit het oogpunt van bedrijfsefficiëntie een onwenselijke situatie met zich mee brengen. Een tweede bedrijfswoning is van belang voor 24 uur toezicht op het agrarisch bedrijf, de toekomstbestendigheid van het bedrijf (huisvesting bedrijfsopvolger) en vanuit het oogpunt van bedrijfsefficiëntie.
4. Met het plan worden geen belemmeringen opgelegd voor omliggende (agrarische) bedrijven. Voor een uitgebreide beschrijving wordt verwezen naar hoofdstuk 4.
5. Voor de invloed van de voorgenomen ontwikkeling op de gebruiksmogelijkheden van de omliggende gronden wordt eveneens verwezen naar hoofdstuk 4 waar geconcludeerd wordt dat de voorgenomen ontwikkeling geen belemmering vormt voor de gebruiksmogelijkheden van de omliggende gronden.

Resumerend wordt gesteld dat voorliggend plan voldoet aan de voorwaarden van de wijzigingsbevoegdheid.

3.3.2.3 Algemene toetsingscriteria afwijkings- en wijzigingsbevoegdheden

De algemene toetsingscriteria afwijkings- en wijzigingsbevoegdheden zijn vastgelegd in Artikel 60.2 van het "Bestemmingsplan Buitengebied Staphorst". Hierin wordt onder andere de voorwaarde gesteld dat geen sprake mag zijn van onevenredige afbreuk van de milieusituatie, natuurlijke en landschappelijke waarden, geomorfologie, cultuurhistorie, ecologie, archeologie, de woonsituatie en de gebruiksmogelijkheden van aangrenzende gronden, het bebouwings- en landschapsbeeld en de verkeersveiligheid. Toetsing aan dit artikel wordt gekoppeld aan de aanvraag omgevingsvergunning voor de tweede bedrijfswoning.

3.3.3 Conclusie toetsing aan het gemeentelijk beleid

Geconcludeerd wordt dat de in dit wijzigingsplan besloten ontwikkeling in overeenstemming is met het gemeentelijk beleid.

HOOFDSTUK 4 MILIEU- EN OMGEVINGSASPECTEN

Op grond van artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening moet in de toelichting op het wijzigingsplan een beschrijving worden opgenomen van de wijze waarop de milieu- en omgevingsaspecten bij het plan zijn betrokken. Daarbij moet rekening gehouden worden met de geldende wet- en regelgeving en met de vastgestelde (boven)gemeentelijke beleidskaders. Bovendien is een wijzigingsplan vaak een belangrijk middel voor afstemming tussen de milieu- en omgevingsaspecten en ruimtelijke ordening.

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de thema's geluid, bodem, luchtkwaliteit, externe veiligheid, milieuzonering, geur, ecologie, archeologie & cultuurhistorie.

4.1 Geluid

4.1.1 Algemeen

De Wet geluidhinder (Wgh) bevat geluidnormen en richtlijnen over de toelaatbaarheid van geluidniveaus als gevolg van rail- en wegverkeerslawaai en industrielawaai. De Wgh geeft aan dat een akoestisch onderzoek moet worden uitgevoerd bij het voorbereiden van de vaststelling van een wijzigingsplan of het verlenen van een omgevingsvergunning indien het plan een geluidgevoelig object mogelijk maakt binnen een geluidszone van een bestaande geluidsbron of indien het plan een nieuwe geluidsbron mogelijk maakt. In de Wgh worden eisen gesteld aan de toelaatbare geluidsbelasting op de gevels van nog niet geprojecteerde geluidgevoelige gebouwen die liggen binnen de geluidszone van een weg.

4.1.2 Situatie plangebied

Dit wijzigingsplan voorziet uitsluitend in het wijzigen van de vorm van het agrarisch bouwvlak. In beginsel worden er geen nieuwe geluidgevoelige objecten gerealiseerd. Het nader toetsen van de ontwikkeling aan de Wet geluidhinder is derhalve niet noodzakelijk.

Voor wat betreft de milieubelastende activiteiten van het agrarisch bedrijf op de omgeving wordt verwezen naar paragraaf 4.5 (milieuzonering).

4.1.3 Conclusie

Geconcludeerd wordt dat de Wet geluidhinder geen belemmering vormt voor het plan.

4.2 Bodemkwaliteit

4.2.1 Algemeen

Bij de vaststelling van een wijzigingsplan dient te worden bepaald of de aanwezige bodemkwaliteit past bij het toekomstige gebruik van die bodem en of deze aspecten optimaal op elkaar kunnen worden afgestemd. Om hierin inzicht te krijgen, dient doorgaans een bodemonderzoek te worden verricht conform de richtlijnen NEN 5740.

4.2.2 Situatie plangebied

Dit wijzigingsplan voorziet uitsluitend in het wijzigen van de vorm van het agrarisch bouwvlak. Een verkennend bodemonderzoek is in het kader van dit wijzigingsplan niet noodzakelijk.

4.2.3 Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat met betrekking tot het aspect bodemkwaliteit geen belemmering vormt voor de uitvoering van dit wijzigingsplan.

4.3 Luchtkwaliteit

4.3.1 Beoordelingskader

Om een goede luchtkwaliteit in Europa te garanderen heeft de Europese unie een viertal kaderrichtlijnen opgesteld. De hiervan afgeleide Nederlandse wetgeving is vastgelegd in hoofdstuk 5, titel 2 van de Wet milieubeheer. Deze wetgeving staat ook bekend als de Wet luchtkwaliteit.

In de Wet luchtkwaliteit staan ondermeer de grenswaarden voor de verschillende luchtverontreinigende stoffen. Onderdeel van de Wet luchtkwaliteit zijn de volgende Besluiten en Regelingen:

- Besluit en de Regeling niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen);
- Besluit gevoelige bestemmingen (luchtkwaliteitseisen);

4.3.1.1 Besluit en de Regeling niet in betekenende mate

Het Besluit niet in betekenende mate bijdragen (NIBM) staat bouwprojecten toe wanneer de bijdrage aan de luchtkwaliteit van het desbetreffende project niet in betekenende mate is. Het begrip “niet in betekenende mate” is gedefinieerd als 3% van de grenswaarden uit de Wet milieubeheer. Het gaat hierbij uitsluitend om stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀). Toetsing aan andere luchtverontreinigende stoffen uit de Wet luchtkwaliteit vindt niet plaats.

In de Regeling NIBM is een lijst met categorieën van gevallen (inrichtingen, kantoor- en woningbouwlocaties) opgenomen die niet in betekenende mate bijdragen aan de luchtverontreiniging. Enkele voorbeelden zijn:

- woningen: 1.500 met een enkele ontsluitingsweg;
- woningen: 3.000 met twee ontsluitingswegen;
- kantoren: 100.000 m² bruto vloeroppervlak met een enkele ontsluitingsweg.

Als een ruimtelijke ontwikkeling niet genoemd staat in de Regeling NIBM kan deze nog steeds niet in betekenende mate bijdragen. De bijdrage aan NO₂ en PM₁₀ moet dan minder zijn dan 3 % van de grenswaarden.

4.3.1.2 Besluit gevoelige bestemmingen

Dit besluit is opgesteld om mensen die extra gevoelig zijn voor een matige luchtkwaliteit aanvullend te beschermen. Deze ‘gevoelige bestemmingen’ zijn scholen, kinderdagverblijven en verzorgings-, verpleeg- en bejaardentehuizen. Woningen en ziekenhuizen/ klinieken zijn geen gevoelige bestemmingen.

De grootste bron van luchtverontreiniging in Nederland is het wegverkeer. Het Besluit legt aan weerszijden van rijkswegen en provinciale wegen zones vast. Bij rijkswegen is deze zone 300 meter, bij provinciale wegen 50 meter. Bij realisatie van ‘gevoelige bestemmingen’ binnen deze zones is toetsing aan de grenswaarden die genoemd zijn in de Wet luchtkwaliteit nodig.

4.3.2 Situatie plangebied

Gelet op de aard en omvang van de voorgenomen ontwikkeling, in verhouding tot de voorbeelden zoals hiervoor zijn beschreven in paragraaf 4.3.1.1, welke voorbeelden niet in betekenende mate bijdragen aan de luchtverontreiniging, kan worden aangenomen dat voorliggend project ‘niet in betekenende mate bijdraagt’ aan de luchtverontreiniging.

Tot slot wordt geconcludeerd dat deze ontwikkeling niet wordt aangemerkt als een gevoelige bestemming in het kader van het Besluit gevoelige bestemmingen.

4.3.3 Conclusie

Het aspect luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor dit plan. Aanvullend onderzoek naar de luchtkwaliteit is niet noodzakelijk.

4.4 Externe veiligheid

4.4.1 Algemeen

Externe veiligheid is een beleidsveld dat is gericht op het beheersen van risico's die ontstaan voor de omgeving bij de productie, de opslag, de verlading, het gebruik en het transport van gevaarlijke stoffen. Bij nieuwe ontwikkelingen moet worden voldaan aan strikte risicogrenzen. Een en ander brengt met zich mee dat nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen moeten worden getoetst aan wet- en regelgeving op het gebied van externe veiligheid. Concreet gaat het om risicovolle bedrijven, vervoer gevaarlijke stoffen per weg, spoor en water en transport gevaarlijke stoffen via buisleidingen. Op de diverse aspecten van externe veiligheid is afzonderlijke wetgeving van toepassing. Voor risicovolle bedrijven gelden onder meer:

- het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi);
- de Regeling externe veiligheid (Revi);
- het Registratiebesluit externe veiligheid;
- het Besluit risico's Zware Ongevallen 1999 (Brzo 1999);
- het Vuurwerkbesluit.

Voor vervoer gevaarlijke stoffen geldt de 'Wet Basisnet vervoer gevaarlijke stoffen' (Wet Basisnet). Dat vervoer gaat water, spoor, wegen, per buisleiding of door de lucht. De regels van het Basisnet voor ruimtelijke ordening zijn vastgelegd in:

- het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt);
- de Regeling basisnet;
- de (aanpassing) Regeling Bouwbesluit (veiligheidszone en plasbrandaandachtsgebied).

Het doel van wetgeving op het gebied van externe veiligheid is het tot een minimum beperken van risico's waaraan burgers in hun leefomgeving worden blootgesteld vanwege risicovolle inrichtingen en activiteiten. Het is noodzakelijk inzicht te hebben in de kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten en het plaatsgebonden en het groepsrisico.

4.4.2 Situatie in en bij het plangebied

Aan de hand van de Risicokaart is een inventarisatie verricht van risicobronnen in en rond het plangebied. Op de Risicokaart staan meerdere soorten risico's, zoals ongevallen met brandbare, explosieve en giftige stoffen, grote branden of verstoring van de openbare orde. In totaal worden op de Risicokaart dertien soorten rampen weergegeven. In de afbeelding 4.1 is een uitsnede van de Risicokaart met betrekking tot het plangebied en omgeving weergegeven.

Afbeelding 4.1: Uitsnede Risicokaart (Bron: Provincie Overijssel)

Uit de inventarisatie blijkt dat het plangebied:

- zich niet bevindt binnen de risicocontour van Bevi- en Brzo-inrichtingen danwel inrichtingen die vallen onder het Vuurwerkbesluit (plaatsgebonden risico);
- zich niet bevindt binnen een gebied waarbinnen een verantwoording van het groepsrisico nodig is;
- niet is gelegen binnen de veiligheidsafstanden van het vervoer gevaarlijke stoffen;
- niet gelegen is binnen de veiligheidsafstanden van buisleidingen voor het vervoer van gevaarlijke stoffen.

4.4.3 Conclusie

Een en ander brengt met zich mee dat het project in overeenstemming is met wet- en regelgeving ter zake van externe veiligheid.

4.5 Milieuzonering

4.5.1 Algemeen

Zowel de ruimtelijke ordening als het milieubeleid stellen zich ten doel een goede kwaliteit van het leefmilieu te handhaven en te bevorderen. Dit gebeurt onder andere door milieuzonering. Onder milieuzonering verstaan we het aanbrengen van een voldoende ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende bedrijven of inrichtingen enerzijds en milieugevoelige functies als wonen en recreëren anderzijds. De ruimtelijke scheiding bestaat doorgaans uit het aanhouden van een bepaalde afstand tussen milieubelastende en milieugevoelige functies. Die onderlinge afstand moet groter zijn naarmate de milieubelastende functie het milieu sterker belast. Milieuzonering heeft twee doelen:

- het voorkomen of zoveel mogelijk beperken van hinder en gevaar bij woningen en andere gevoelige functies;

- het bieden van voldoende zekerheid aan bedrijven dat zij hun activiteiten duurzaam onder aanvaardbare voorwaarden kunnen uitoefenen.

Voor het bepalen van de aan te houden afstanden wordt de VNG-uitgave 'Bedrijven en Milieuzonering' uit 2009 gehanteerd. Deze uitgave bevat een lijst, waarin voor een hele reeks van milieubelastende activiteiten (naar SBI-code gerangschikt) richtafstanden zijn gegeven ten opzichte van milieugevoelige functies. De lijst geeft richtafstanden voor de ruimtelijk relevante milieuaspecten geur, stof, geluid en gevaar. De grootste van de vier richtafstanden is bepalend voor de indeling van een milieubelastende activiteit in een milieucategorie en daarmee ook voor de uiteindelijke richtafstand. De richtafstandenlijst gaat uit van gemiddeld moderne bedrijven. Indien bekend is welke activiteiten concreet zullen worden uitgeoefend, kan gemotiveerd worden uitgegaan van de daadwerkelijk te verwachten milieubelasting, in plaats van de richtafstanden. De afstanden worden gemeten tussen enerzijds de grens van de bestemming die de milieubelastende functie(s) toelaat en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een milieugevoelige functie die op grond van het wijzigingsplan mogelijk is. Hoewel de richtafstanden in VNG-uitgave 'Bedrijven en milieuzonering' indicatief zijn, volgt uit jurisprudentie dat deze afstanden als harde eis gezien door de Raad van State bij de beoordeling of woningen op een passende afstand van bedrijven worden gesitueerd.

4.5.2 Gebiedstypen

In de VNG-uitgave "Bedrijven en Milieuzonering" dient eerst te worden beoordeeld of in de omgeving sprake is van een 'rustige woonwijk' of een 'gemengd gebied'.

Een 'rustige woonwijk' is een woonwijk die is ingericht volgens het principe van functiescheiding. Overige functies komen vrijwel niet voor. Langs de randen is weinig verstoring van verkeer. Op basis van de VNG-uitgave wordt het buitengebied veelal gerekend tot het omgevingstype 'rustige woonwijk'.

Een 'gemengd gebied' is een gebied met een matige tot sterke functiemenging. Direct naast woningen komen andere functies voor zoals winkels, horeca en kleine bedrijven. Ook lintbebouwing in het buitengebied met overwegend agrarische en andere bedrijvigheid kan als gemengd gebied worden beschouwd. Gebieden die direct langs de hoofdinfrastructuur liggen, behoren eveneens tot het omgevingstype gemengd gebied. Hier kan de verhoogde milieubelasting voor geluid de toepassing van kleinere richtafstanden rechtvaardigen. Geluid is hier voor de te hanteren afstand van milieubelastende activiteiten veelal bepalend.

Het plangebied aan de Klaas Kloosterweg Oost is gelegen in het buitengebied en aan te merken als 'rustige woonwijk'. Onderstaande tabel geeft de richtafstanden weer voor de verschillende omgevingstypes.

Milieucategorie	Richtafstanden tot omgevingstype rustige woonwijk	Richtafstanden tot omgevingstype gemengd gebied
1	10 m	0 m
2	30 m	10 m
3.1	50 m	30 m
3.2	100 m	50 m
4.1	200 m	100 m
4.2	300 m	200 m
5.1	500 m	300 m
5.2	700 m	500 m
5.3	1.000 m	700 m
6	1.500 m	1.000 m

4.5.3 Situatie plangebied

4.5.3.1 Algemeen

Aan de hand van vorenstaande regeling is onderzoek verricht naar de feitelijke situatie. De VNG-uitgave "Bedrijven en Milieuzonering" geeft een eerste inzicht in de milieuhinder van inrichtingen. Hierbij spelen twee vragen een rol:

1. past de nieuwe functie in de omgeving? (externe werking);
2. laat de omgeving de nieuwe functie toe? (interne werking).

4.5.3.2 Externe werking

Hierbij gaat het met name om de vraag of de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling leidt tot een situatie die, vanuit hinder of gevaar bezien, in strijd is te achten met een goede ruimtelijke ontwikkeling. Daarvan is sprake als het woon- en leefklimaat van omwonenden in ernstige mate wordt aangetast.

Dit wijzigingsplan voorziet uitsluitend in het wijzigen van de vorm van het agrarisch bouwvlak. Binnen het plangebied is een grondgebonden agrarisch bedrijf aanwezig, maar is overeenkomstig het geldend bestemmingsplan een intensieve veehouderij als nevenactiviteit tevens toegestaan.

Bij veehouderijen geldt, op basis van de VNG-uitgave 'Bedrijven en milieuzonering', de grootste richtafstand veelal voor het aspect geur. Bij agrarische bedrijven zijn echter niet de richtafstanden, maar de wettelijk aan te houden afstanden of de berekenende geuremissiecontouren voor vergunningsplichtige veebedrijven bepalend. In deze paragraaf zullen de richtafstanden bij veehouderijen voor wat betreft het aspect geur derhalve buiten beschouwing blijven, maar worden wel de overige milieuaspecten behandeld. In paragraaf 4.6 wordt nader ingegaan op het aspect geur. Met uitzondering van de toetsing aan het aspect 'geur' geldt voor het agrarisch bedrijf een grootste richtafstand van 30 meter.

De afstand tussen de 'uitbreiding' van het agrarisch bouwvlak tot aan het dichtstbijzijnde milieugevoelig object (bedrijfswoning Klaas Kloosterweg Oost 145) bedraagt circa 145 meter. Hiermee wordt ruimschoots voldaan aan de richtafstand (zonder toetsing van het aspect geur).

Opgemerkt wordt dat de wijziging van het bouwvlak tot gevolg heeft dat de onderlinge afstand wordt vergroot en dus een verbetering van de milieusituatie met zich mee brengt.

4.5.3.3 Interne werking

Hierbij gaat het om de vraag of de nieuwe functies binnen het plangebied hinder ondervinden van bestaande functies in de omgeving.

Dit wijzigingsplan voorziet uitsluitend in het wijzigen van de vorm van het agrarisch bouwvlak. Van het toevoegen van een milieugevoelig object is derhalve geen sprake. Wel wordt opgemerkt dat met het situeren van het bouwvlak rekening is gehouden met voldoende afstand tot omliggende agrarische bedrijven. Dit vanwege het feit dat het voornemen is om uiteindelijk een tweede bedrijfswoning (milieugevoelig object) te realiseren.

4.5.4 Conclusie

Gezien het vorenstaande vormt het aspect milieuzonering geen belemmeringen voor de in dit wijzigingsplan besloten ontwikkeling.

4.6 Geur

4.6.1 Wet geurhinder en veehouderij

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) vormt vanaf 1 januari 2007 het toetsingskader bij het verlenen van een omgevingsvergunning voor inrichtingen, als het gaat om geurhinder vanwege dierenverblijven van veehouderijen. Op grond van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) dient tussen een emissiepunt van een dierenverblijf waarin melkkoeien en/of vrouwelijk jongvee worden gehouden en een geurgevoelig object binnen de bebouwde kom een afstand van 100 meter en buiten de bebouwde kom een afstand van 50 meter te worden aangehouden. Voor de overige dieren welke binnen de inrichting worden gehouden, is in de Wet geurhinder en veehouderij een geurnorm opgenomen. Deze bedraagt voor geurgevoelige objecten buiten de

bebouwde kom 8 odeur units per kubieke meter lucht. Voor geurgevoelige objecten binnen de bebouwde kom bedraagt deze 2 odeur units per kubieke meter lucht.

4.6.2 Geurgebiedsvisie gemeente Staphorst

De Wgv biedt gemeenten de mogelijkheid om gebiedsgericht geurbeleid op te stellen. Daarmee krijgt de gemeente een instrument om de ontwikkeling van (grootschalige) veehouderij te sturen. Gemeenten mogen bij verordening van de normen van de Wgv afwijken, binnen bepaalde grenzen. De gemeente Staphorst heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt en in januari 2013 heeft de gemeenteraad van Staphorst de 'Verordening geurhinder en veehouderij 2012' vastgesteld.

Op basis van de geurverordening en de daaraan ten grondslag liggende 'Geurgebiedsvisie Gemeente Staphorst' (augustus 2009) en de aanvulling 'Geurgebiedsvisie Gemeente Staphorst' (januari 2013) zijn de zogenaamde 'vaste afstanden' binnen de bebouwde kom teruggebracht van 100 naar 50 meter.

De geuremissie van bedrijven die geen dieren houden waarvoor 'vaste afstanden' zijn vastgesteld is op basis van de geurverordening eveneens aangepast. Bepaald is dat de maximale waarde voor de geurbelasting van een veehouderij op een geurgevoelig object binnen de bebouwde 3 odeur units per kubieke meter lucht mag bedragen (i.p.v. 2 odeur units per kubieke meter lucht).

4.6.3 Situatie plangebied

In de omgeving van het plangebied zijn enkele geurgevoelige objecten aanwezig. In artikel 3, lid 2 van de Wgv is bepaald dat de afstand van een veehouderij tot een geurgevoelig object dat onderdeel uitmaakt van een andere veehouderij, voor zover gelegen buiten de bebouwde kom, 50 meter dient te bedragen.

De afstand tussen de 'uitbreiding' van het agrarisch bouwvlak tot aan het dichtstbijzijnde milieugevoelig object (bedrijfswoning Klaas Kloosterweg Oost 145) bedraagt circa 145 meter. Opgemerkt wordt dat door de wijziging van de vorm van het agrarisch bouwvlak deze niet dichter bij deze bedrijfswoning komt te liggen. Het bouwvlak wordt juist ingeperkt aan de oostelijke zijde. Geconcludeerd kan worden dat er geen belemmeringen zijn voor de betreffende bedrijfswoning.

Dit wijzigingsplan voorziet uitsluitend in het wijzigen van de vorm van het agrarisch bouwvlak. Van het toevoegen van een geurgevoelig object is derhalve geen sprake. Wel wordt opgemerkt dat met het situeren van het bouwvlak rekening is gehouden met voldoende afstand tot omliggende agrarische bedrijven. Dit vanwege het feit dat het voornemen is om uiteindelijk een tweede bedrijfswoning (milieugevoelig object) te realiseren.

4.6.4 Conclusie

Het aspect geur vormt geen belemmering voor de uitvoering van het voorgenomen plan. Daarnaast vormt de ontwikkeling geen belemmering voor omliggende agrarische bedrijven of geurgevoelige objecten.

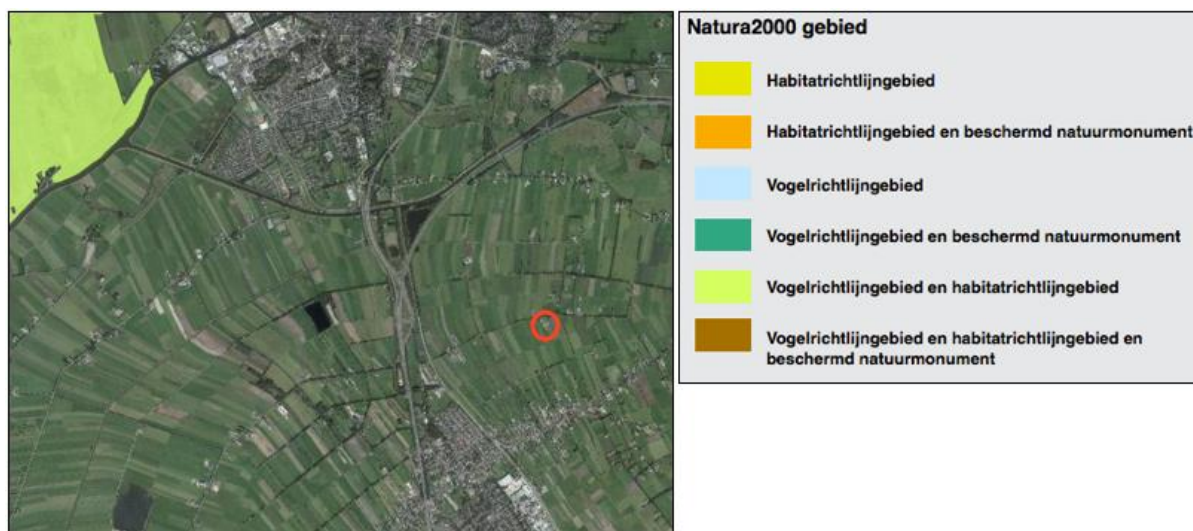
4.7 Ecologie

Bescherming in het kader van de natuur wet- en regelgeving is op te delen in gebieds- en soortenbescherming. Bij gebiedsbescherming heeft men te maken met de Natuurbeschermingswet en de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Soortenbescherming komt voort uit de Flora- en faunawet.

4.7.1 Gebiedsbescherming

4.7.1.1 Natura 2000-gebieden

Op 1 oktober 2005 is de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 in werking getreden. Vanaf dat moment heeft Nederland de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn in nationale wetgeving verankerd. Nederland zal aan de hand van een vergunningenstelsel de zorgvuldige afweging waarborgen rond projecten die gevolgen kunnen hebben voor Natura 2000-gebieden. Deze vergunningen worden verleend door de provincies of door de Minister van EZ. In afbeelding 4.2 is de ligging van het plangebied ten opzichte van de Natura 2000 weergegeven.

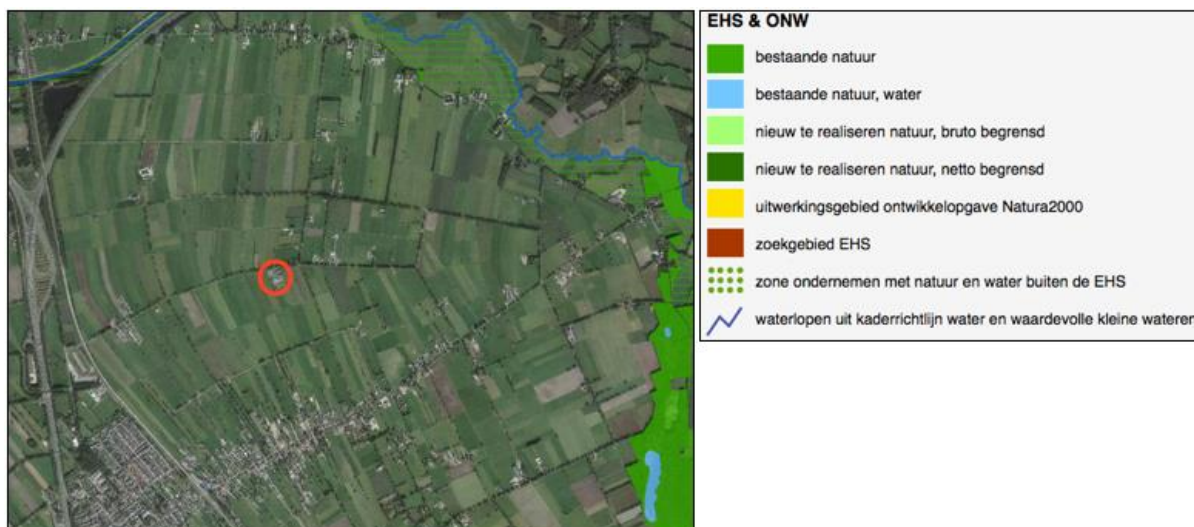
Afbeelding 4.2: Ligging van het plangebied ten opzichte van de Natura 2000 (Bron: Provincie Overijssel)

Het plangebied is niet gelegen binnen een Natura 2000-gebied. Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebieden “De Wieden” is gelegen op een afstand van ruim 5 kilometer.

Gelet op de afstand van de ontwikkeling tot het Natura 2000-gebied en de aard en omvang van de voorgenomen ontwikkeling, kunnen negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van het Natura-2000 gebied worden uitgesloten. Een nadere toetsing in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 is niet noodzakelijk.

4.7.1.2 Ecologische Hoofdstructuur

De Ecologische Hoofdstructuur (EHS) is de kern van het Nederlandse natuurbeleid. De EHS is in provinciale structuurvisies uitgewerkt. In of in de directe nabijheid van de EHS geldt het ‘nee, tenzij’- principe. In principe zijn er geen ontwikkelingen toegestaan als zij de wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied aantasten. In afbeelding 4.3 is de ligging van het plangebied ten opzichte van de EHS weergegeven.

Afbeelding 4.3: Ligging van het plangebied ten opzichte van de EHS (Bron: Provincie Overijssel)

Het plangebied is niet gelegen binnen de concreet begrensde EHS. Het plangebied ligt op circa 2,5 kilometer van de EHS. Gezien de afstand van het plangebied tot aan de EHS wordt geconcludeerd dat er geen significante aantasting plaatsvindt op de kenmerken en waarden van de EHS.

4.7.2 Soortenbescherming

Wat betreft de soortbescherming is de Flora- en Faunawet van toepassing. Hierin wordt onder andere de bescherming van dier- en plantensoorten geregeld. Bij ruimtelijke ontwikkelingen dient te worden getoetst of er sprake is van negatieve effecten op de aanwezige natuurwaarden. Als hiervan sprake is, moet ontheffing of vrijstelling worden gevraagd.

In het voorliggende geval is er sprake van wijziging van de vorm van het agrarisch bouwvlak, waardoor ook onbebouwde cultuurgrond deel gaat uitmaken van het bouwvlak. Doorgaans hebben deze gronden een lage ecologische waarde. Gelet op de terreingesteldheid en het intensief gebruik (maaïen, bemesten etc.) van de gronden zijn deze volledig ongeschikt voor beschermde flora. Er worden als gevolg van de ontwikkeling slechts enkele bomen of andere voorkomende groenelementen gerooid of verwijderd. Ter compensatie worden er nieuwe bomen aangeplant. Gelet op bovenstaande is een (veld)onderzoek of het aanvragen van een ontheffing op de verbodsbepalingen van de Flora- en faunawet niet aan de orde.

Overigens wordt benadrukt dat rekening wordt gehouden met de in artikel 2 van de Flora- en faunawet opgenomen zorgplichtbepaling.

4.7.3 Conclusie

Het aspect 'ecologie' vormt geen beletsel voor de uitvoerbaarheid van de in dit wijzigingsplan besloten ontwikkeling.

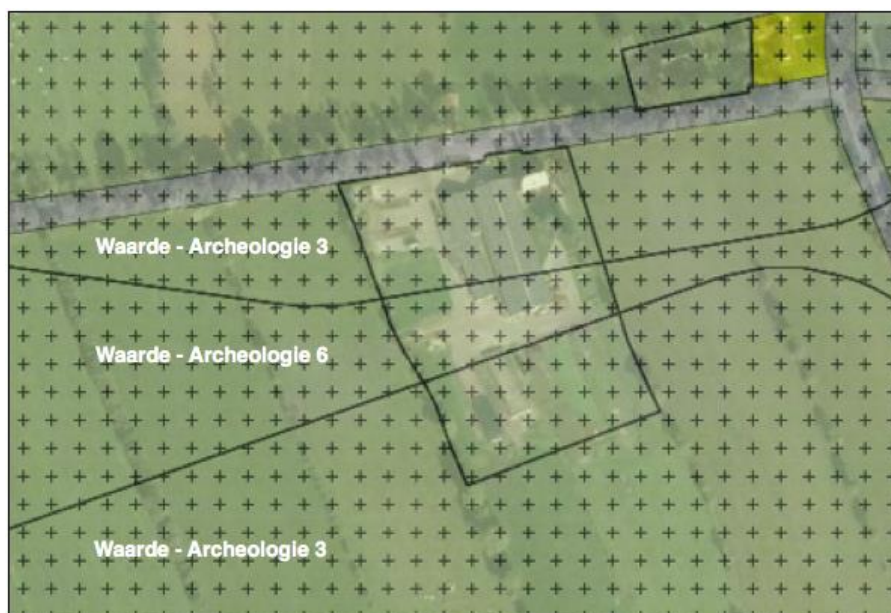
4.8 Archeologie & Cultuurhistorie

4.8.1 Archeologie

4.8.1.1 Algemeen

Op grond van de Monumentenwet dient er in ruimtelijke plannen rekening gehouden te worden met archeologische waarden. In de Monumentenwet is bepaald dat gemeenten een archeologische zorgplicht hebben en dat initiatiefnemers van projecten waarbij de bodem wordt verstoord, verplicht zijn rekening te houden met de archeologische relictten die in het plangebied aanwezig (kunnen) zijn. Hiervoor is onderzoek noodzakelijk: het archeologisch vooronderzoek. Als blijkt dat in het plangebied behoudenswaardige archeologische vindplaatsen aanwezig zijn, dan kan de initiatiefnemer verplicht worden hiermee rekening te houden. Dit kan leiden tot een aanpassing van de plannen, waardoor de vindplaatsen behouden blijven, of tot een archeologische opgraving en publicatie van de resultaten.

De gemeente Staphorst kent een archeologische verwachtingskaart. Deze verwachtingskaart is overgenomen in het bestemmingplan "Buitengebied Staphorst". Op basis van het bestemmingsplan is het plangebied gelegen in gebieden met de dubbelbestemmingen 'Waarde - Archeologie 3' en 'Waarde - Archeologie 6'. In afbeelding 4.4 zijn de dubbelbestemmingen in het kader van archeologie weergegeven.

Afbeelding 4.4: Uitsnede geldend bestemmingsplan "Buitengebied Staphorst" (Bron: Ruimtelijke plannen)

4.8.1.2 Situatie plangebied

Gronden met de bestemming 'Waarde - Archeologie 6' zijn, behalve voor de andere daar voorkomende bestemmingen, mede bestemd voor het behoud van lage archeologische verwachtingswaarden. Gronden met de bestemming 'Waarde - Archeologie 3' zijn, behalve voor de andere daar voorkomende bestemmingen, mede bestemd voor het behoud van hoge archeologische verwachtingswaarden. Voor bouwwerken met een oppervlakte groter dan 100 m² is het uitvoeren van een archeologisch onderzoek vereist.

In het kader van de uitbreiding van de bestaand ligboxenstal in 2014 is een dergelijk archeologisch onderzoek uitgevoerd (Transect-rapport 392, zie bijlage 1). Met betrekking tot de voorgenomen ontwikkeling heeft de regioarcheoloog geconcludeerd dat dit onderzoek ook in voorliggende situatie representatief is (zie bijlage 2 voor de beoordeling). In dit onderzoek worden op basis van het bureauonderzoek en het verkennend booronderzoek geen archeologische vervolgmaatregelen geadviseerd. Dit is gebaseerd op de bodemopbouw,

archiefstukken, mondelinge mededelingen van de eigenaar en het ontbreken van archeologische indicatoren in de boringen. De aanwezigheid van archeologische waarden in het plangebied kan middels dit onderzoek niet volledig worden uitgesloten. Indien zich tijdens de graafwerkzaamheden toch onverhoopt archeologische zaken worden aangetroffen, geldt daarom een wettelijke plicht deze vondsten te melden bij de bevoegde overheid (gemeente Staphorst).

4.8.2 Cultuurhistorie

4.8.2.1 Algemeen

Onder cultuurhistorische waarden worden alle structuren, elementen en gebieden bedoeld die cultuurhistorisch van belang zijn. Zij vertellen iets over de ontstaansgeschiedenis van het Nederlandse cultuurlandschap. Vaak is er een sterke relatie tussen aardkundige aspecten en cultuurhistorische aspecten.

In de Bro is sinds 1 januari 2012 (artikel 3.1.6, tweede lid, onderdeel a) opgenomen dat een wijzigingsplan *“een beschrijving van de wijze waarop met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden”* dient te bevatten.

4.8.2.2 Situatie plangebied

Er bevinden zich, op basis van de Cultuurhistorische Waardenkaart van de provincie Overijssel, in het plangebied zelf geen rijks- danwel gemeentelijke monumenten. Ten noordoosten van het plangebied is een boerderij gelegen die is aangemerkt als rijksmonument. De voorgenomen ontwikkeling heeft geen negatieve invloed (bijv. wegnemen zichtlijn) op dit monument. Gesteld wordt dat het aspect cultuurhistorie geen belemmering vormt voor dit plan.

4.8.3 Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat er geen sprake is van negatieve effecten op cultuurhistorische waarden.

HOOFDSTUK 5 WATERASPECTEN

5.1 Vigerend beleid

5.1.1 Europees beleid

De Europese Kaderrichtlijn Water (2000/60/EG) is op 22 december 2000 in werking getreden en is bedoeld om in alle Europese wateren de waterkwaliteit chemisch en ecologisch verder te verbeteren. De Kaderrichtlijn Water omvat regelgeving ter bescherming van het binnenlandse oppervlaktewater, overgangswateren (waaronder estuaria worden verstaan), kustwateren en grondwater. Voor het uitwerken van de doelstellingen worden er op (deel)stroomgebied plannen opgesteld. In deze (deel)stroomgebiedbeheersplannen staan de ambities en maatregelen beschreven voor de verschillende (deel)stroomgebieden. Met name de ecologische ambities worden op het niveau van de deelstroomgebieden bepaald.

5.1.2 Rijksbeleid

In december 2009 is het Nationaal Waterplan vastgesteld. Dit plan geeft op hoofdlijnen aan welke beleid het Rijk in de periode 2009-2015 voert om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Het Nationaal Waterplan richt zich op bescherming tegen overstroming, voldoende en schoon water en diverse vormen van gebruik van water. Het beleidsdoel is het realiseren of in stand houden van duurzame en klimaatbestendige watersystemen. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie.

Het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) heeft tot doel om in de periode tot 2015 het hoofdwatersysteem in Nederland te verbeteren en op orde te houden. Belangrijk onderdeel is om de drietrapsstrategie 'vasthouden, bergen, afvoeren' in alle overheidsplannen als verplicht afwegingsprincipe te hanteren. In het Nationaal Bestuursakkoord is vastgelegd dat de watertoets een verplicht te doorlopen proces is in waterrelevante ruimtelijke planprocedures, waarbij een vroegtijdige betrokkenheid van de waterbeheerder in de planvorming wordt gewaarborgd.

Het bestuursakkoord water richt zich primair op het vergroten van de doelmatigheid van het beheer van het watersysteem en de waterketen. De doelen, zoals deze eerder zijn verwoordt in het NBW (2003 en 2008) op het gebied van waterveiligheid, waterbeschikbaarheid, klimaatverandering en duurzaamheid, blijven onverkort van kracht.

5.1.3 Provincie Overijssel

In de Omgevingsvisie Overijssel wordt ruim aandacht besteed aan de wateraspecten. De ambities zijn, naast de uitvoering van de Kaderrichtlijn Water, gericht op de verbetering van de kwaliteit van de kleinere wateren, de veiligheid, de grondwaterbescherming, bestrijding van wateroverlast, de kwantiteit en kwaliteit van grond- en oppervlakte water en waterbeleving zowel in de groene ruimte als stedelijk gebied.

5.1.4 Waterschap Groot Salland

Het Waterschap Groot Salland heeft het waterbeleid vastgelegd in het Waterbeheerplan (WBP 2010-2015). Het waterbeleid van het waterschap is met name gericht op een duurzame aanpak van het waterbeheer:

- geen afwenteling;
- herstel van de veerkracht van het watersysteem;
- streven naar een meer natuurlijker waterbeheer, zoeken naar meer ruimte voor water;
- water toepassen als ordenend principe middels het gebruik van waterkansenkaarten;
- water langer vasthouden mede door flexibeler peilbeheer.

Ook het streven naar een betere waterkwaliteit als onderdeel van duurzaamheid is een belangrijk speerpunt (tegengaan van lozingen, minder belasting van het water en het zoveel mogelijk tegengaan van diffuse verontreinigingen).

Daarnaast bevattende beleidsnota Leven met Water in Stedelijk Gebied, Strategische Nota Rioleringsbeleid 2007, Visie Beheer en Onderhoud 2050 en het Beleidskader Recreatief Medegebruik beleidsvoornemens.

5.2 Waterparagraaf

5.2.1 Algemeen

Zoals in voorgaande paragrafen uiteen is gezet, wordt in het moderne waterbeheer (waterbeheer 21^e eeuw) gestreefd naar duurzame, veerkrachtige watersystemen met minimale risico's op wateroverlast of watertekorten. Belangrijk instrument hierbij is de watertoets, die sinds 1 november 2003 in ruimtelijke plannen is verankerd. In de toelichting op ruimtelijke plannen dient een waterparagraaf te worden opgenomen. Hierin wordt verslag gedaan van de wijze waarop rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishoudkundige situatie (watertoets).

Het doel van de watertoets is te garanderen dat waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet en op een evenwichtige wijze in het plan worden afgewogen. Deze waterhuishoudkundige doelstellingen betreffen zowel de waterkwantiteit (veiligheid, wateroverlast, tegengaan verdroging) als de waterkwaliteit (riolering, omgang met hemelwater, lozingen op oppervlaktewater).

5.2.2 Watertoetsproces

Het waterschap Groot Salland is geïnformeerd over het plan door gebruik te maken van de digitale watertoets (<http://www.dewatertoets.nl/>). De beantwoording van de vragen heeft er toe geleid dat de zogenoemde 'korte procedure' van de watertoets wordt toegepast. De standaardwaterparagraaf behorende bij de korte procedure is opgenomen in bijlage 3 van deze toelichting. Waterschap Groot Salland geeft een positief wateradvies.

HOOFDSTUK 6 JURIDISCHE ASPECTEN EN PLANVERANTWOORDING

6.1 Inleiding

In de voorgaande hoofdstukken is ingegaan op het plangebied, het relevante beleid en de milieu- en omgevingsaspecten. De informatie uit deze hoofdstukken is gebruikt om keuzes te maken bij het maken van het juridische deel van het bestemmingsplan: de verbeelding en de regels. In dit hoofdstuk wordt dieper ingegaan op de opzet van dit juridische deel. Daarnaast wordt een verantwoording gegeven van de gemaakte keuzes op de verbeelding en in de regels. Dat betekent dat er wordt aangegeven waarom een bepaalde functie ergens is toegestaan en waarom bepaalde bebouwing daar acceptabel is.

6.2 Opzet van de regels

6.2.1 Algemeen

In de Wet ruimtelijke ordening (Wro) die op 1 juli 2008 in werking is getreden, is de verplichting opgenomen om ruimtelijke plannen en besluiten digitaal vast te stellen. De digitaliseringsverplichting geldt vanaf 1 januari 2010. In de ministeriële Regeling standaarden ruimtelijke ordening is vastgelegd dat de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP) de norm is voor de vergelijkbaarheid van bestemmingsplannen. Naast de SVBP zijn ook het Informatiemodel Ruimtelijke Ordening en de Standaard Toegankelijkheid Ruimtelijke Instrumenten normerend bij het vastleggen en beschikbaar stellen van bestemmingsplannen.

De SVBP geeft normen voor de opbouw van de planregels en voor de digitale verbeelding van het bestemmingsplan. Dit wijzigingsplan (bestemmingsplan) is opgesteld conform de normen van de SVBP2012.

Het juridisch bindend gedeelte van het wijzigingsplan bestaat uit planregels en bijbehorende verbeelding waarop de bestemmingen zijn aangegeven. Deze verbeelding kan zowel digitaal als analoog worden verbeeld. De verbeelding en de planregels dienen in samenhang te worden bekeken.

De regels zijn onderverdeeld in vier hoofdstukken:

1. Inleidende regels;
2. Bestemmingsregels;
3. Algemene regels;
4. Overgangs- en slotregels.

6.2.2 Inleidende regels

Hoofdstuk 1 bevat de inleidende regels. Deze regels gelden voor het gehele plangebied en bevatten:

- *Begrippen (Artikel 1)*
In dit artikel zijn definities van de in de regels gebruikte begrippen opgenomen. Hiermee is een eenduidige interpretatie van deze begrippen vastgelegd. De begrippen behorende bij het bestemmingsplan “Buitengebied Staphorst” zijn grotendeels onverkort van toepassing verklaard.
- *Wijze van meten (Artikel 2)*
Dit artikel geeft onder meer bepalingen waar mag worden gebouwd en hoe voorkomende eisen betreffende de maatvoering begrepen moeten worden. De wijze van meten behorende bij het bestemmingsplan “Buitengebied Staphorst” blijft onverkort van toepassing.

6.2.3 Bestemmingsregels

Hoofdstuk 2 van de regels bevat de juridische vertaling van de in het plangebied voorkomende bestemmingen. In paragraaf 6.3 worden de bestemmingen nader toegelicht en wordt aangegeven waarom voor bepaalde gronden voor deze is gekozen.

6.2.4 Algemene regels

In dit hoofdstuk worden de algemene regels zoals opgenomen in het bestemmingsplan “Buitengebied Staphorst” onverkort van toepassing verklaard.

6.2.5 Overgangs- en slotregels

In hoofdstuk 4 worden de regels ten aanzien van het overgangsrecht zoals opgenomen in het bestemmingsplan “Buitengebied Staphorst” onverkort van toepassing verklaard. In de slotregel wordt aangegeven hoe het wijzigingsplan wordt genoemd.

6.3 Verantwoording van de regels

Kenmerk van de Nederlandse ruimtelijke ordeningsregelgeving is dat er uitgegaan wordt van toelatingsplanologie. Een wijzigingsplan geeft aan welke functies waar zijn toegestaan en welke bebouwing mag worden opgericht. Bij het opstellen van dit wijzigingsplan zijn keuzes gemaakt over welke functies waar worden mogelijk gemaakt en is gekeken welke bebouwing stedenbouwkundig toegestaan kan worden.

Het is noodzakelijk dat het wijzigingsplan een compleet inzicht biedt in de bouw- en gebruiksmogelijkheden binnen het betreffende plangebied. Het wijzigingsplan is het juridische toetsingskader dat bindend is voor de burger en overheid en geeft aan wat de gewenste planologische situatie voor het plangebied is.

In deze paragraaf worden de gemaakte keuzes nader onderbouwd. Hierbij zullen de bestemmingen in dezelfde volgorde als in de regels worden behandeld.

Agrarisch met waarden - Elzensingellandschap (Artikel 3)

Overeenkomstig het huidige bestemmingsplan “Buitengebied Staphorst” is de bestemming ‘Agrarisch met waarden – Elzensingellandschap’ toegekend. Echter is, waarvoor dit wijzigingsplan is opgesteld, de vorm en situering van het bouwvlak aangepast. Het oppervlak van het bouwvlak is gelijk gebleven. Gronden met de bestemming ‘Agrarisch met waarden – Elzensingellandschap’ zijn bedoeld voor het behoud, het herstel en de versterking van de landschappelijke en natuurlijke waarden, agrarische cultuurgrond, een grondgebonden agrarisch bedrijf (al dan niet met een neventak intensieve veehouderij) en dagrecreatief medegebruik.

In de bouwregels zijn voorwaarden gesteld omtrent de bebouwing binnen deze bestemming. Het aantal bedrijfswoningen bedraagt ten hoogste één en gebouwen en overkappingen mogen uitsluitend worden gebouwd binnen het bouwvlak ten dienste van het agrarisch bedrijf. Hierbij is onder andere bepaald dat de goot- en bouwhoogte van bedrijfsgebouwen niet meer mag bedragen dan respectievelijk 6 en 12 meter en de dakhelling ten minste 18 graden dient te bedragen. Ten aanzien van de bedrijfswoning (inclusief aangebouwde of vrijstaande bijgebouwen, niet zijnde bedrijfsgebouwen) is bepaald dat de inhoud hiervan niet meer mag bedragen dan 1.100 m³ en geldt een goot- en bouwhoogte van respectievelijk 4 en 10 meter.

Voor bouwwerken, geen gebouw zijnde, bedraagt de bouwhoogte maximaal 12 meter. Mestsilo's, mestbassins, kuilvoerplaatsen en sleufsilo's mogen alleen binnen het bouwvlak worden opgericht, minimaal 10 meter achter (het verlengde van) de voorgevel van de bedrijfswoning. Erf- en terreinafscheidingen mogen buiten het bouwvlak worden gebouwd tot een bouwhoogte van ten hoogste 1 meter en binnen het bouwvlak ten hoogste 2 meter. Overige bouwwerken, geen gebouw zijnde, waaronder begrepen overkappingen, mogen worden gebouwd tot een hoogte van maximaal 2 meter.

Bij ‘afwijken van de bouwregels’ is de afwijkingsbevoegdheid opgenomen om middels een omgevingsvergunning, onder voorwaarden, van de bouwregels af te wijken en toe te staan dat een tweede bedrijfswoning wordt gebouwd.

De bestemmingsregels opgenomen in het bestemmingsplan “Buitengebied Staphorst” worden onverkort van toepassing verklaard.

Waarde – Archeologie 3 (Artikel 4)

In dit geval is de bestemming ‘Waarde – Archeologie 3’ opgenomen in het bestemmingsplan “Buitengebied Staphorst” onverkort van toepassing verklaard. Gronden met deze dubbelbestemming zijn, naast de andere daar voorkomende bestemmingen, bestemd voor behoud van de hoge archeologische verwachtingswaarden. In de bestemming is bepaald dat in beginsel een bouwverbod geldt en dat een omgevingsvergunning is vereist voor ingrepen dieper dan 50 cm beneden het maaiveld. Archeologisch onderzoek is niet noodzakelijk wanneer het bouwwerken betreft met een oppervlakte van minder dan 100 m².

Waarde – Archeologie 6 (Artikel 5)

In dit geval is de bestemming ‘Waarde – Archeologie 6’ opgenomen in het bestemmingsplan “Buitengebied Staphorst” onverkort van toepassing verklaard. Gronden met deze dubbelbestemming zijn, naast de andere daar voorkomende bestemmingen, bestemd voor behoud van de lage archeologische verwachtingswaarden. In de bestemming is bepaald dat in beginsel een bouwverbod geldt en dat een omgevingsvergunning is vereist voor ingrepen dieper dan 40 cm beneden het maaiveld. Archeologisch onderzoek is niet noodzakelijk wanneer het bouwwerken betreft met een oppervlakte van minder dan 1,5 ha.

HOOFDSTUK 7 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

Artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening stelt dat de gemeenteraad gelijktijdig met de vaststelling van het bestemmingsplan moet besluiten om al dan niet een exploitatieplan vast te stellen. Hoofddregel is dat een exploitatieplan moet worden vastgesteld bij elk bestemmingsplan. Er zijn echter uitzonderingen. Het is mogelijk dat de raad verklaart dat met betrekking tot een bestemmingsplan geen exploitatieplan wordt vastgesteld indien het verhaal van kosten van de grondexploitatie anderszins is verzekerd of het stellen van nadere eisen en regels niet noodzakelijk is.

De gemeentelijke kosten zijn beperkt tot de ambtelijke kosten, welke worden verhaald middels de gemeentelijke legesverordening. Op grond van artikel 6.12 Wro is geen exploitatieplan nodig.

HOOFDSTUK 8 INSpraak & VOOROVERLEG

8.1 Vooroverleg

8.1.1 Het Rijk

In het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) zijn de nationale belangen die juridische borging vereisen opgenomen. Het Barro is gericht op doorwerking van nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen. Geoordeeld wordt dat dit bestemmingsplan geen nationale belangen schaadt. Daarom is afgezien van het voeren van vooroverleg met het Rijk.

8.1.2 Provincie Overijssel

Op basis van artikel 3.1.1, lid 2 van de Bro heeft de provincie de mogelijkheid om plannen aan te wijzen waarvoor geen vooroverleg is vereist. De provincie Overijssel heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt en een zogenoemde 'Vooroverleglijst ruimtelijke plannen' opgesteld.

Voor plannen in de groene omgeving/buitengebied is in deze lijst onder B, lid 4 opgenomen:

Plannen/projectbesluiten voor uitbreiding van agrarische bouwblokken, Rood voor Rood en Vrijkomende Agrarische Bedrijfslocaties (VAB's) mits passend in een gemeentelijk kwaliteitskader dat in lijn is met het Werkboek Kwaliteitsimpuls Groene Omgeving en de Omgevingsvisie Overijssel 2009.

Dit wijzigingsplan voorziet in het wijzigen van de vorm van het agrarisch bouwvlak. Van een uitbreiding is geen sprake. Het voeren van een vooroverleg met de provincie is niet noodzakelijk.

8.1.3 Waterschap Groot Salland

In het kader van de watertoets heeft er een digitale watertoets plaatsgevonden via de website www.dewatertoets.nl. Naar aanleiding van het advies van het waterschap is de 'korte procedure' van toepassing verklaard. Derhalve is in het kader van vooroverleg geen nader overleg noodzakelijk met het waterschap.

8.2 Inspraak

Conform de gemeentelijke inspraakverordening kan het bestuursorgaan zelf besluiten of inspraak wordt verleend bij de voorbereiding van gemeentelijk beleid. In dit geval wordt geen voorontwerp wijzigingsplan ter inzage gelegd.

8.3 Zienswijzen

Vanaf 23 september 2015 heeft het ontwerp wijzigingsplan gedurende een periode van zes weken ter inzage gelegen. Er zijn binnen deze periode geen zienswijzen ingediend.

BIJLAGEN BIJ DE TOELICHTING

Bijlage 1 Archeologisch onderzoek

Bijlage 2 Beoordeling Regioarcheologe

Bijlage 3 Watertoetsresultaat